

Spisali so jo slovenski velikošolci. Cena 1 gld. — Ker si za to številko nismo utegnili lepe knjige temeljito ogledati, zabeležimo za sedaj samo na kratko nje zanimivo vsebino. J. M. Aleksandroy (tudi »Zvonov« pesnik) je priobčil »Mlade pesmi« (do str. 44.); Puc Dominik prozaične »Silhuet« (do str. 119.); Feodor Sokol (takisto »Zvonov« pesnik) kito pesmi pod naslovom »Prvo cvetje« (do str. 137.); Ivan Prijatelj daljšo povest »Brez vesla« (do str. 269.); Jakob Voljč (že znan po drugih pesniških proizvodih) šest pesmi (do str. 281.) in naposled Frančišek Grivec vrsto (8) člankov o »Ruskem realizmu in njega glavnih zastopnikih« (do konca). — Že po dosedanjem pregledu prijateljem leposlovja zbirko »Na razstanku« lahko najtopleje priporočamo; nji bode menda tudi v priporočilo, ako si dovolimo indiskretnost ter povemo, da nekaj njenega pesniškega gradiva je iz »Zvonove« miznice (zgoraj omenjenih »Zvonovih« pesnikov), a »Zvonovo« uredništvo ga je drage volje odstopilo »Slovanski knjižnici«.

Biserolja, jasna vila. Bajka iz postonjske pečine. Speval Ivo Ivanovič Bučar. To je naslov 181 str. obsezajoči knjigi, ki sta jo tiskala in založila Kleinmayr & Bamberg. Cena 1 gld. — To kratko naznanilo zadoščaj za sedaj namesto popolne ocene, ki nam dojde iz veččega peresa.

Ruski slovar in ruska slovnica. Sestavil prof. M. M. Hostnik. Jezik velikega ruskega naroda je našel v zadnjih desetletjih pot v vse olikane evropske kroge. Ruščine se uče Germani, uče se je Romani, dasiravno to učenje njim ni nikakor lahko; kajti le z največjim naporom more Neslovan prodreti v ogromno poslopje ruskega jezika. Takoj v začetku prizadeva v ruščini Neslovanu težave povsem lastni sistem izgovarjanja, katerega izprva niti pojmiti ne more; brez pravilnega izgovora pa mu je slovnica skoro nedostopna. Vrh tega kmalu iznenadi tujca nestalno naglašanje, za katero, bi skoraj rekel, ni pravila. In vprav naglašanje je v ruščini tako odločilno, da brez pravega naglaska pokaziš besedo popolnoma; kajti izreka vokalov se po naglašanju bistveno izpreminja. Poleg vse te težave pa še tuja, popolnoma neznana pisava, katere se novinec po pravici ustraši; šele z dolgotrajno vajo si pridobiš neko spretnost v čitanju.

In vkljub vsem tem težkočam ima ruščina med Neslovani veliko prijateljev.

Če si je torej ruščina še med Neslovani pridobila toliko simpatij, koliko bolj se je moramo okleniti mi Slovani! Velike važnosti je ruski jezik za vse Slovane in še posebe za nas Slovence. Na podlagi ruščine se mora razviti pri nas kulturno delo, narodni preporod, na njeni podlagi se mora izvršiti — emancipacija našega duha od tujih vplivov, od tujih spon! . . . Ves živelj naše boljše družbe je tuj, naša inteligenca misli po tuje, govori po tuje in — dela po tuje. Tega ji seveda ne smemo zameriti, ako pomislimo, da smo vzrasli ob tuji vzgoji, v tujih študijah, da smo tako rekoč prenasičeni in prepojeni s tujstvom. Zato pa nam je treba reorganizacije, treba nam je družabnega preporoda. Le-ta pa se mora izvršiti v ozkem soglasju z onim sorodnim plemenom, katero je najmanj okužil tuji duh; kajti najčvrstejšo in najpreprostejšo individualnost so si med vsemi Slovani ohranili gotovo Rusi.

Učimo se ruščine zlasti v sedanji dobi, ko nas hoče pogoltniti tuja povodenj, sedaj ko nam odrekajo tuji »učenjaki« vsako pravico do bodočnosti; učimo se tistega slovanskega jezika, kateremu edinemu so isti »učenjaki« mi-